

Utilizare curentă EIOPA
EIOPA-BoS-19/040 RO
19 februarie 2019

Recomandări pentru sectorul asigurărilor în contextul retragerii Regatului Unit din Uniunea Europeană

Recomandări

Introducere

1. Conform articolului 16 din Regulamentul (UE) nr. 1094/2010¹ (Regulamentul EIOPA), EIOPA (Autoritatea Europeană de Asigurări și Pensii Ocupaționale) emite recomandări pentru sectorul de asigurări în contextul retragerii Regatului Unit din Uniunea Europeană.
2. Aceste recomandări se bazează pe Directiva 2009/138/CE² (Directiva Solvabilitate II), Directiva (UE) 2016/97³ (Directiva privind distribuția de asigurări), orientările EIOPA și alte instrumente relevante EIOPA.
3. Aceste recomandări urmează o serie de avize pe care EIOPA le-a elaborat pentru a promova practici de supraveghere consecvente în chestiuni legate de consecințele retragerii Regatului Unit din Uniunea Europeană.
4. Retragera va avea loc la data intrării în vigoare a unui acord de retragere sau, în lipsa acestuia, la doi ani de la notificarea Regatului Unit, la 30 martie 2019, cu condiția să nu se ia decizia de prelungire a perioadei de doi ani.
5. În cazul în care Regatul Unit se retrage din UE fără ratificarea acordului de retragere, Regatul Unit devine o țară terță la 30 martie 2019, iar întreprinderile și distribuitorii de asigurări din Regatul Unit își pierd dreptul de a desfășura activități pe teritoriul statelor membre prin libertatea de stabilire și libertatea de a presta servicii. În plus, distribuitorii din Regatul Unit fără înregistrare în UE27 nu vor mai putea să desfășoare activități de distribuție în UE27.
6. Uniunea Europeană și Regatul Unit au negociat un proiect de acord de retragere care include o perioadă de tranziție după retragere, în care Regatul Unit ar rămâne parte a pieței unice. Aprobarea proiectului de acord de retragere este incertă în această etapă. La 13 decembrie 2018, Consiliul European a solicitat intensificarea lucrărilor în vederea pregătirii la toate nivelurile pentru a se putea face față consecințelor retragerii Regatului Unit, ținând seama de rezultatele posibile.⁴
7. Articolul 41 alineatul (4) din Directiva Solvabilitate II impune întreprinderilor de asigurare să adopte măsuri rezonabile pentru a asigura continuitatea și regularitatea în desfășurarea activităților lor, inclusiv prin elaborarea de planuri pentru situații neprevăzute⁵. EIOPA a emis un aviz⁶ la data de 21 decembrie

---

¹ Regulamentul (UE) nr. 1094/2010 al Parlamentului European și al Consiliului din 24 noiembrie 2010 de instituire a Autorității europene de supraveghere (Autoritatea europeană pentru asigurări și pensii ocupaționale), de modificare a Deciziei nr. 716/2009/CE și de abrogare a Deciziei 2009/79/CE a Comisiei (JO L 331, 15.12.2010, p. 48-83)

² Directiva 2009/138/CE a Parlamentului European și a Consiliului privind accesul la activitate și desfășurarea activității de asigurare și de reasigurare (Solvabilitate II) (JO L 335, 17.12.2009, p. 1-155)

³ Directiva (UE) 2016/97 a Parlamentului European și a Consiliului din 20 ianuarie 2016 privind distribuția de asigurări (reformare) (JO L 26, 2.2.2016, p. 19-59)

⁴ Vezi concluziile Reuniunii speciale a Consiliului European (articolul 50) din 13 decembrie 2018, alineatul 5 (<http://data.consilium.europa.eu/doc/document/XT-20022-2018-INIT/ro/pdf>).

⁵ Avizul EIOPA privind continuitatea serviciilor în sectorul asigurărilor în contextul retragerii Regatului Unit din Uniunea Europeană (EIOPA-BoS-17/389)

⁶ Vezi comunicarea EIOPA din 5 noiembrie 2018, <https://eiopa.europa.eu/Pages/News/EIOPA-calls-for-immediate-action-to-ensure-service-continuity-in-cross-border-insurance-.aspx>

2017, prin care solicită autorităților competente să se asigure că întreprinderile de asigurare cu activități transfrontaliere afectate elaborează planuri realiste de contingență, care stabilesc măsuri de prevenire a activității de asigurare fără autorizație și asigură continuitatea serviciilor după retragerea Regatului Unit și ca acestea să pună în aplicare acele măsuri. Măsurile disponibile pentru întreprinderile de asigurare din Regatul Unit includ transferul portofoliilor de asigurări transfrontaliere către o întreprindere de asigurare stabilită în UE27 și înființarea de sucursale din țări terțe în UE27.

8. Multe întreprinderi de asigurare din Regatul Unit, cu sediul în Regatul Unit sau în Gibraltar, în special cu activități transfrontaliere extinse în UE27, au luat măsuri și pun în aplicare măsuri de contingență. Cu toate acestea, în noiembrie 2018, 124 de întreprinderi de asigurare din Regatul Unit și Gibraltar, care reprezintă 0,16% din totalul activităților de asigurări SEE30, nu aveau sau aveau planuri de contingență insuficiente puse în aplicare pentru a împiedica activitatea de asigurare fără autorizație și pentru a asigura continuitatea serviciilor după retragerea Regatului Unit⁷. Activitatea afectată are 9,1 milioane de deținători de polițe de asigurare și obligații din asigurare de 7,4 de miliarde de euro. Cea mai mare parte a activității (cu obligații din asigurare de 5,4 de miliarde de euro) are legătură cu câteva întreprinderi de asigurare generală din Regatul Unit. Doar 3 % din deținătorii de polițe de asigurare potențial afectați au un contract cu întreprinderi de asigurare de viață. Restul activității are, în principal, obligații cu valoare scăzută și pe termen scurt. În general, 75% din contractele de asigurare în cauză aparțin portofoliilor cu prime medii subscrise mai mici de 100 de euro pe an. În medie, durata rămasă a obligațiilor pentru 76% din contractele de asigurare este mai mică de doi ani. Cu toate că aceasta privește numeroase state membre UE27, unele dintre ele sunt afectate în mod mai specific în ceea ce privește numărul deținătorilor de polițe de asigurare cu contract transfrontalier existent.
9. Obiectivul general al acestor recomandări este de a încuraja convergența și coerența abordărilor în materie de supraveghere în tratamentul întreprinderilor și distribuitorilor de asigurări din Regatul Unit în statele membre, prin stabilirea de orientări privind aplicarea cadrului juridic existent, având în vedere acordurile dintre contrapărțile din UE și din afara UE.
10. Aceste recomandări se aplică și cu privire la întreprinderile și distribuitorii de asigurări cu sediul în Gibraltar.
11. Aceste recomandări se adresează autorităților competente. În pofida faptului că prevederile specifice descriu obligațiile care trebuie îndeplinite de întreprinderile și intermediarii de asigurări, prezentul document nu trebuie interpretat ca și cum le-ar impune acestor instituții financiare o cerință directă. Instituțiile financiare au obligația de a respecta cadrul de supraveghere sau de reglementare aplicat de autoritatea lor națională competentă.
12. Termenii care nu sunt definiți în prezentele recomandări au sensul definit în actele juridice menționate în introducere.
13. Recomandările se aplică de la data următoare celei la care încetează să se aplice Tratatul în Regatul Unit conform articolului 50 alineatul (3) din Tratatul privind Uniunea Europeană.

Recomandarea 1 – Obiectivul general

14. În ceea ce privește tratamentul aplicat activităților transfrontaliere ale întreprinderilor de asigurare din Regatul Unit, autoritățile competente trebuie să urmărească minimizarea prejudiciilor provocate deținătorilor de polițe și beneficiarilor, pe baza legislației UE și naționale aplicabile.

Recomandarea 2 – Retragerea ordonată

15. Autoritățile competente trebuie să aplice un cadru sau un mecanism juridic care să faciliteze retragerea ordonată a activităților care au devenit neautorizate sau trebuie să le ceară întreprinderilor de asigurare să ia imediat toate măsurile necesare pentru a deveni autorizate în conformitate cu legislația Uniunii.
16. Autoritățile competente trebuie să împiedice întreprinderile din Regatul Unit să încheie noi contracte de asigurare sau să stabilească, să reînnoiască, să prelungească, să mărească sau să reia o acoperire de asigurare în baza contractelor de asigurare existente în jurisdicția acestora, atât timp cât nu sunt autorizate pentru astfel de activități de asigurare în conformitate cu legislația Uniunii. Acest lucru nu aduce atingere dreptului deținătorilor de polițe de a exercita o opțiune sau un drept într-un contract de asigurare existent pentru realizarea beneficiilor de pensie ale acestora.
17. Autoritățile competente trebuie să depună toate eforturile pentru a supraveghea activitatea transfrontalieră a întreprinderilor de asigurare din Regatul Unit în jurisdicțiile lor. Supravegherea trebuie să includă supravegherea conduitei și, în cooperare cu autoritățile de supraveghere din Regatul Unit, supravegherea corespunzătoare a aspectelor prudențiale relevante ale activității transfrontaliere, inclusiv a poziției financiare a întreprinderii din Regatul Unit. Supravegherea trebuie să se bazeze pe riscuri și să țină cont de proporționalitate.

Recomandarea 3 – Autorizarea sucursalelor din țările terțe

18. În conformitate cu articolul 162 din Directiva Solvabilitate II, întreprinderile de asigurare din Regatul Unit pot solicita autorizația de a desfășura activități transfrontaliere prin intermediul unei sucursale într-un stat membru și, astfel, să se asigure că pot desfășura activități transfrontaliere în acel stat membru.
19. Pentru a evalua dacă sunt îndeplinite condițiile legale pentru autorizarea unei astfel de sucursale, autoritățile competente trebuie să aplice principiul proporționalității și să țină cont că întreprinderea de asigurare din Regatul Unit a fost supusă cerințelor Directivei Solvabilitate II înainte de retragerea Regatului Unit.
20. În cazul în care acest lucru ar accelera procedura de autorizare, autoritățile competente trebuie să aibă în vedere limitarea autorizării sucursalei până la retragerea activităților existente.

Recomandarea 4 – Expirarea autorizației

21. În cazul în care cadrul juridic al unui stat membru include prevederi privind tratamentul aplicat întreprinderilor de asigurare după expirarea autorizației prevăzute la articolul 144 alineatul (1) litera (a) din Directiva Solvabilitate II,

autoritatea competentă trebuie să aibă în vedere aplicarea acestor prevederi întreprinderii de asigurare din Regatul Unit aflate în jurisdicția sa după retragerea Regatului Unit. În acest caz, autoritatea competentă trebuie să depună toate eforturile pentru a asigura aplicarea eficace a acestor prevederi, în cooperare cu autoritățile de supraveghere din Regatul Unit.

Recomandarea 5 – Transferuri de portofoliu

22. Autoritățile competente trebuie să permită finalizarea transferurilor de portofoliu de la întreprinderile de asigurare din Regatul Unit către întreprinderile de asigurare din UE27, cu condiția ca aceasta să fi fost inițiată înainte de data retragerii. În acest scop, autoritățile competente trebuie să coopereze îndeaproape cu autoritățile de supraveghere din Regatul Unit, ținând seama de cerințele articolului 39 din Directiva Solvabilitate II și de prevederile secțiunii 4.2.1. din decizia Consiliului de supraveghere privind colaborarea autorităților de supraveghere din domeniul asigurărilor din statele membre ale Spațiului Economic European din 30 ianuarie 2017 (EIOPA-BoS-17/014). Autoritățile competente trebuie să considere că a fost inițiat un transfer de portofoliu în cazul în care autoritățile de supraveghere din Regatul Unit le-au notificat cu privire la inițierea transferului de portofoliu, iar întreprinderea de asigurare din Regatul Unit a plătit autorității(ilor) de supraveghere din Regatul Unit taxa de tranzacție reglementată și a numit un expert independent pentru transfer.

Recomandarea 6 – Modificarea reședinței obișnuite sau a sediului deținătorului unei polițe de asigurare

23. În cazul în care deținătorul unei polițe de asigurare care are reședința obișnuită sau, în cazul unei persoane juridice, sediul în Regatul Unit, a încheiat un contract de asigurare de viață cu o întreprindere de asigurare din Regatul Unit și, ulterior, deținătorul poliței de asigurare și-a schimbat reședința obișnuită sau sediul într-un stat membru UE27, autoritățile competente trebuie să țină seama, în procesul de supraveghere, de faptul că s-a încheiat contractul de asigurare în Regatul Unit, iar întreprinderea de asigurare din Regatul Unit nu a furnizat servicii transfrontaliere pentru UE27 pentru acest contract.
24. Autoritățile competente trebuie să aplice aceeași abordare în cazul contractelor de asigurare generală care nu se referă la clădiri sau la clădiri și conținutul acestora sau la vehicule.

Recomandarea 7 – Cooperarea între autoritățile competente

25. În cazul în care o întreprindere de asigurare din Regatul Unit are activități transfrontaliere în mai multe state membre, autoritățile competente ale acelor state membre trebuie să coopereze cu privire la supravegherea acelor activități, în special prin schimbul următoarelor informații, ținând seama de principiul proporționalității.
- (a) natura și amploarea activităților transfrontaliere în jurisdicția lor;
  - (b) măsurile luate sau planificate de întreprindere pentru a asigura retragerea ordonată a activităților transfrontaliere;
  - (c) măsurile de supraveghere luate sau, dacă este cazul, avute în vedere de autoritatea competentă cu privire la întreprindere;

(d) orice probleme de conduită sau solvabilitate identificate cu privire la întreprindere.

26. În cazul în care consideră necesar, EIOPA poate crea o platformă de cooperare pentru o anumită întreprindere, cu participarea autorităților competente în cauză. Autoritățile competente trebuie să depună toate eforturile pentru a participa la platformă.

Recomandarea 8 – Comunicarea cu deținătorii de polițe de asigurare și beneficiarii

27. Autoritățile competente trebuie să informeze întreprinderile de asigurare din Regatul Unit care au activități transfrontaliere în statul membru al acestora cu privire la obligația de a divulga deținătorilor de polițe de asigurare și beneficiarilor contractelor care sunt afectate de consecințele retragerii Regatului Unit consecințele asupra drepturilor și obligațiilor deținătorilor de polițe de asigurare și beneficiarilor acelor contracte.
28. Autoritățile competente trebuie să elimine întreprinderile de asigurare din Regatul Unit din registrul național al întreprinderilor de asigurare la data retragerii și să informeze publicul cu privire la cadrul juridic aplicabil activităților transfrontaliere ale întreprinderilor de asigurare din Regatul Unit.

Recomandarea 9 – Activități de distribuție

29. Autoritățile competente trebuie să se asigure că intermediarii și entitățile din Regatul Unit care intenționează să continue sau să înceapă activități de distribuție către deținătorii de polițe de asigurare din UE27 și pentru riscurile UE27 după retragerea Regatului Unit, sunt înființate și înregistrate în UE27, în conformitate cu prevederile relevante ale Directivei privind distribuția de asigurări. Autoritățile competente trebuie să se asigure că intermediarii, care sunt persoane juridice și sunt înființați și înregistrați în Uniune, demonstrează un nivel adecvat de substanță corporativă, proporțional cu natura, amploarea și complexitatea activității acestora. Acești intermediari nu trebuie să afișeze caracteristicile unei forme fără fond. În plus, cerințele profesionale și organizaționale prevăzute de Directiva privind distribuția de asigurări trebuie îndeplinite în mod continuu.

Acest lucru nu aduce atingere dreptului statelor membre de a introduce prevederi speciale în legislația națională pentru intermediarii din țări terțe, cu condiția garantării egalității de tratament a intermediarilor pe piața respectivă.

30. Atunci când evaluează dacă un anumit intermediar sau o entitate din Regatul Unit furnizează activități de distribuție în Uniunea Europeană, autoritățile competente trebuie să țină cont de faptul că numai aplicarea coerentă și uniformă a Directivei privind distribuție de asigurări poate garanta același nivel de protecție pentru consumatori și poate asigura condiții de concurență echitabile în Uniune. Autoritățile competente trebuie să se asigure că toți intermediarii care desfășoară activități de distribuție destinate deținătorilor de polițe de asigurare din UE27 și riscurilor UE27 intră sub incidența Directivei privind distribuția de asigurări.
31. În acest scop, autoritățile competente trebuie să evalueze orice model de distribuție în raport cu definiția activității de distribuție prevăzută în Directiva privind distribuția de asigurări.

Reguli de conformitate și raportare

32. Prezentul document conține recomandări emise în conformitate cu articolul 16 din Regulamentul EIOPA. În conformitate cu articolul 16 alineatul (3) din Regulamentul EIOPA, autoritățile competente și instituțiile financiare trebuie să depună toate eforturile pentru a respecta ghidurile și recomandările.
33. Autoritățile competente care respectă sau intenționează să respecte aceste recomandări trebuie să le integreze în mod adecvat în cadrul de reglementare sau de supraveghere.
34. Autoritățile competente transmit către EIOPA confirmarea respectării sau a intenției de a respecta aceste recomandări, expunând motivele neconformității, în termen de două luni de la publicarea versiunilor traduse.
35. În lipsa unui răspuns până la împlinirea acestui termen, se va considera că autoritățile competente nu respectă cerințele de raportare și vor fi raportate ca atare.

Prevedere finală cu privire la revizuire

36. Prezentele recomandări vor fi supuse unei revizui de către EIOPA.